

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 464/2016
05.10.2016. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божицара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иван Савић, адвокат из ..., против туженог ... „ББ“, ..., чији је пуномоћник Влада Кезић, адвокат из ..., ради поништаја, одлучујући о сукобу надлежности између Првог основног суда у Београду и Привредног суда у Београду, у седници одржаној 05.10.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари стварно и месно је **НАДЛЕЖАН** Први основни суд у Београду.

Образложење

Првом основном суду у Београду, АА из ... је поднео тужбу против туженог ... „ББ“ из ..., ради поништаја одлуке туженог којом га је тужени искључио из радио мреже. Решењем П1 2247/13 од 24.07.2013. године, Први основни суд у Београду се огласио стварно ненадлежним, а по правноснажности решења, предмет је доставио Привредном суду у Београду, као месно и стварно надлежном.

Привредни суд у Београду није прихватио своју стварну надлежност, а предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Сл.гласник РС", број 116/08 и 101/13) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Сл.гласник РС“, број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно и месно надлежан Први основни суд у Београду.

Одредбом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, предвиђено је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд. Надлежност привредног суда прописана је чланом 25. Закона о уређењу судова, па је ставом 1. тачка 1. овог члана прописано да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану

између привредних субјеката и других правних лица у обављању привредних делатности, па и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице, ако је са странком у односу материјалног супарничарства. Тачком 2, 3. и 4. истог члана утврђене су врсте спорова, према врсти тражене правне заштите, у којима је за суђење надлежан привредни суд, а у која није уврштен и спор о поништају општих и појединачних аката удружења, већ је то учињено посебним законом и то одредбом члана 20. став 1. Закона о удружењима ("Сл. гласник РС" бр. 36/10), којом је прописано да сваки члан удружења може покренути поступак пред надлежним основним судом за утврђивање ништавости општег акта удружења који је донет супротно статуту или другом општем акту удружења, односно за утврђивање ништавости појединачног акта удружења који је донет супротно закону, статуту или другом општем акту удружења, у року од петнаест дана од дана сазнања за акт, а најкасније у року од шест месеци од дана доношења акта.

Имајући у виду наведене законске одредбе, као и да се у конкретном случају ради о спору између тужиоца - физичког лица и туженог удружења аутоксипревозника – правног лица, али да парничне странке не спадају у круг лица предвиђених чланом 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, а да је предмет спора поништај појединачне одлуке туженог која је, према наводима тужбе, супротна закону и којом су повређена одређена права тужиоца, за коју врсту спорова је одредбом члана 20. став 1. Закона о удружењима предвиђена надлежност основног суда, то Врховни касациони суд налази да је за суђење у овој правној ствари месно и стварно надлежан Први основни суд у Београду.

Сходно изнетом, применом члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**